

kunne gaa ind paa dette, idet det i og for sig maa være naturligt, at Udgiften til de her foreslaaede Foranstaltninger skulde afholdes paa samme Maade som det oprindelig bevilgede Beløb, altsaa ved Statslaan. Men efter den Vægt, som jeg kunde skønne, der i Folketinget blev lagt paa, at man fra Regeringens Side gik ind paa den Ordning at afholde det forhøjede Beløb af Statens ordinære Indtægter, har jeg troet at burde indgaa paa dette Forslag, som jeg derfor ogsaa skal anbefale til Vedtagelse i dette høje Ting, ligesom jeg i det hele taget tillader mig at anbefale Forslaget i den foreliggende Skikkelse til det høje Tings Vedtagelse.

H. N. Hansen: Lovforslaget gaar jo, som ogsaa nævnt af den højtærede Minister, ud paa at forøge Bevillingen ifølge Loven af 8de Maj 1894 til en ny Godsbanegaards Anlæg i Kjøbenhavn — 5 Mill. Kr. — med omtrent 2 Mill. Kr. Det vil erindres, at denne Sag i Fjor vakte en Del Tvivl her i Landstinget, idet man fandt det beklageligt allerede nu at skulle gaa til en saadan Forøgelse af den bevilgede Sum; men det vedtoges at gaa ind paa Lovforslaget, og det foreligger saaledes vedtaget af Tinget i förrige Samling. Den Skikkelse, i hvilken Forslaget nu kommer tilbage til os fra Folketinget, er ikke væsentlig afvigende fra den, i hvilken det vedtoges her i Fjor, og den højtærede Minister er gaaet ind derpaa. Jeg skal omtale Afvigelserne ganske kort.

Det første Punkt er en yderligere Forøgelse af Bevillingen med omtrent 200,000 Kr. Dette Forslag er kommet frem derved, at man i Folketinget har ønsket en yderligere Opfyldning af Terrainet Vester paa. Jeg kan henlede Opmærksomheden paa, at dette Punkt ogsaa var fremme i Landstinget i Fjor og ligeledes blev omtalt i Udvalget. Vi erkendte alle, at det var en fornuftig Foranstaltning, der var Tale om, og mente, at den burde iværksættes, om ikke straks, saa dog i en nærmere Fremtid. Det drejer sig om Opfyldning af et Vandareal paa ca. 150,000 Kv.-Alen for en Udgift af omtrent 200,000 Kr., og jeg tror, at vi alle ere enige om, at det er et nyttigt Foretagende. Jeg kan godt forstaa, at Folketinget har ønsket dette Arbejde udført allerede nu, da det nu kan udføres paa langt billigere Vilkaar end ellers.

Den anden Forandring, som det andet Ting har foretaget i Lovforslaget, gaar ud paa at nedsætte den opførte Sum med

100,000 Kr., og vi have nu hørt af den højtærede Minister, at han har maattet forbeholde sig, at disse 100,000 Kr. ikke skulde afdrages paa noget bestemt af de paagældende Arbejder, men at Administrationen skulde være berettiget til at fordele Nedgangen paa forskellige af de paagældende Foretagender. Jeg tror ikke, det er en heldig Maade at trykke Bevillinger ned paa; den stiller Administrationen saaledes, at den bagefter let kan skyde Ansvaret fra sig ved at henvise til Kniberi eller ogsaa gøre en lille Overskridelse af Bevillingen. Det er ikke heldigt. Jeg tror ikke, man bør nedsætte, uden hvor man positivt kan sige, at det og det er budgetteret for højt. Men da Ministeren har kunnet gaa ind paa Nedsættelsen, og da der her i Tinget i Fjor var nogen Stemning for at gøre yderligere Nedsættelser, antager jeg heller ikke, at det høje Ting paa dette Punkt vil ytre nogen Betænkelighed ved at gaa med til Forslaget, som det foreligger, for at komme til et Resultat. — Det er de to Bevillingsposter, det drejer sig om, og som føre til, at Bevillingen bliver 100,000 Kr. mere.

Det tredje Punkt, hvorpaa Afvigelse er til Stede, er Spørgsmaalet om Tilskudet fra Kjøbenhavns Kommune, med Hensyn til hvilket man i Folketinget har bestemt, at Kommunen skulde bidrage 10 pCt. af den forøgede Bevillingssum til dette Foretagende. Ogsaa dette Punkt var paa Tale i Fjor i Udvalget, og flere af Udvalgets Medlemmer vare stemte for at sætte denne Bestemmelse ind; det skete imidlertid ikke, fordi man mente, at man kunde blive staaende ved den Sum, der var fastsat i Loven af 1894. Det kan imidlertid vel forstaaes, at det andet Ting ogsaa her har ment, at der var et Krav at stille til Kommunen, om jeg end ikke kan se, det er rigtigt at gaa saa vidt, som man har gjort i Folketinget. Det staaer navnlig for mig som underligt, at Kommunen skal betale et Bidrag til Staten ogsaa af den Sum, som anvendes til Indvinding af et Landareal, som skaffer Statskassen en ligefrem pekuniær Fordel. Saa disse 20,000 Kr., det her drejer sig om, synes jeg egentlig er et Paalæg paa Kjøbenhavns Kommune, som er lidt for vidtgaaaende. Imidlertid er vel Velviljen for Kjøbenhavns Kommune endnu ikke bleven saa stor i Tingene, at jeg tør gøre Regning paa, at man vil stryge det, og derfor skal jeg ikke her rejse Indvendinger herimod. Jeg tillader mig i Anledning af den Bemærkning, der fremkom fra den højtærede Minister nu, at sige, at efter